പഴയനിയമ പ്രവാചകന്മാർ

Lesson 3 for
October 17, 2026

“അവർ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ
യഹോശാഫാത്ത്
നിന്നുകൊണ്ടു: യെഹൂദ്യരും
യെരൂശലേം നിവാസികളും
ആയുള്ളോരേ, എന്റെ വാക്കു
കേൾപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവയിൽ
വിശ്വസിപ്പിൻ; എന്നാൽ
നിങ്ങൾ ഉറെച്ചുനില്ക്കും;
അവന്റെ
പ്രവാചകന്മാരേയും
വിശ്വസിപ്പിൻ; എന്നാൽ
നിങ്ങൾ കൃതാർത്ഥരാകും
എന്നു പറഞ്ഞു..”

(2 ദിനവൃത്താന്തം20:20,)

പഴയനിയമകാലത്ത്, മറ്റുള്ളവരെ അറിയിക്കുന്നതിനായി ദൈവത്തിൽ നിന്ന് സന്ദേശങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നവരെ 'ദർശകർ' അല്ലെങ്കിൽ 'പ്രവാചകർ' എന്ന് വിളിച്ചിരുന്നു (1 ശമുവേൽ 9:9).

മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളും ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നവ പോലും അറിയാനുള്ള കഴിവ് അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു (1 ശമുവേൽ 9:6); എന്നാൽ അവരുടെ പ്രവർത്തനം അതിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിന്നില്ല, മറിച്ച് അതിലും വിപുലമായതായിരുന്നു. സ്വാഭാവികമായും, ഈ കഴിവ് അവർക്ക് ലഭിച്ചത് അവരിൽ നിന്നല്ല, മറിച്ച് ദൈവത്തിൽ നിന്നാണ്.

എന്നാൽ, "സ്വന്തഹൃദയത്തിലെ ദർശനം" പ്രസ്താവിച്ച കള്ളപ്രവാചകന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു (യിരെമ്യാവ് 23:16).

- പ്രവാചക ശുശ്രൂഷയിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ടവർ ആരൊക്കെയായിരുന്നു?
- പ്രവാചകന്മാർ എങ്ങനെയാണ് പെരുമാറിയത്?
- പ്രവാചകന്മാർ എന്ത് പ്രവർത്തനമാണ് ചെയ്തത്?
- ഏതെല്ലാം സ്ത്രീകൾക്കാണ് പ്രവചനവരം ഉണ്ടായിരുന്നത്?
- കള്ളപ്രവാചകന്മാർക്ക് എന്ത് സവിശേഷതകളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്?

പ്രവാചക ശുശ്രൂഷയിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ടവർ ആരൊക്കെയായിരുന്നു?

“ഏലീയാവു നമുക്കു സമസ്വഭാവമുള്ള മനുഷ്യൻ ആയിരുന്നു; മഴ പെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ പ്രാർത്ഥനയിൽ അപേക്ഷിച്ചു; മൂന്നു സംവത്സരവും ആറു മാസവും ദേശത്തു മഴ പെയ്തില്ല.” (യാക്കോബ്5:17)

പ്രവാചകന്മാർ "അമാനുഷികർ" ആയിരുന്നു എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന തെറ്റായ ധാരണയിലേക്ക് നാം വഴുതിവീണേക്കാം. എന്നാൽ, സംസാരശേഷി കുറവായതിനാൽ മോശ ആ ദൗത്യത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവുചോദിച്ചു (പുറപ്പാട് 4:10); തനിക്ക് അശുദ്ധമായ അധരങ്ങളാണെന്ന് യെശയ്യാവ് പറഞ്ഞു (യെശയ്യാവ് 6:5); ആ ദൗത്യം നിർവഹിക്കാൻ താൻ തീരെ ചെറുപ്പമാണെന്ന് യിരെമ്യാവ് കരുതി (യിരെമ്യാവ് 1:6).

അധാർമ്മികതയുടെ പേരിൽ ആഹാബ് രാജാവിനെ കടുത്ത വരൾച്ചയുണ്ടാകുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്താൻ ധൈര്യം കാണിച്ച ഏലിയാവിനെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറയപ്പെടുന്നു: അദ്ദേഹം "നമ്മെപ്പോലെ തന്നെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു" (യാക്കോബ് 5:17).

മഹത്തായ ഒരു അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ചതിനുശേഷം, രാജ്ഞിയായ ഈസബേലിൽ നിന്നുള്ള മരണഭീഷണി മൂലം ഏലിയാവ് പൂർണ്ണമായും തളർന്നുപോയി (1 രാജാക്കന്മാർ 19:2-4).

ദൈവം തന്റെ പ്രവാചകന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് അവർ കുറ്റമറ്റവരായതുകൊണ്ടല്ല എന്നത് വ്യക്തമാണ്. അവരിൽ അവിടുന്ന് എന്താണ് കാണുന്നത്? ദൈവത്തോടുള്ള അവരുടെ സ്നേഹവും അവിടുത്തെ അനുസരിക്കാനുള്ള അവരുടെ സന്നദ്ധതയും.

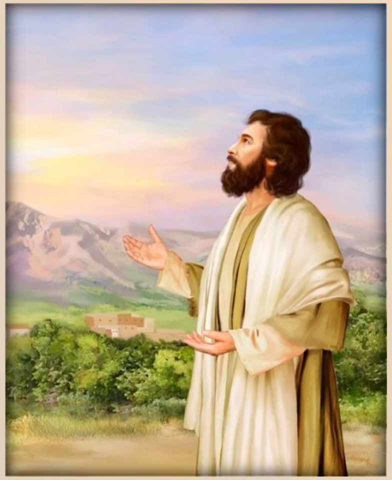

പ്രവാചകന്മാർ എങ്ങനെയാണ് പെരുമാറിയത്?

"അതിന്നു മീഖായാവു: യഹോവയാണ, യഹോവ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു തന്നേ ഞാൻ പ്രസ്താവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു." (1 രാജാക്കന്മാർ 22:14)

ദൈവത്തിന്റെ വക്താക്കളെന്ന നിലയിൽ, പ്രവാചകന്മാരും പ്രവാചകിമാരും തങ്ങളുടെ വിളിക്കൊത്തവിധം ജീവിക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചു (1 ശമുവേൽ 12:3-4). "ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ", "മാന്യനായ മനുഷ്യൻ" (1 ശമുവേൽ 9:6) എന്നിങ്ങനെയാണ് ജനങ്ങൾ അവരെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നത്.

അവരുടെ സന്ദേശം സ്വീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചവർ അവരെ വെറുക്കുകയും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു (1 രാജാക്കന്മാർ 22:8, 27). എന്നാൽ നേരിട്ട സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കിടയിലും, പ്രവാചകൻമാർ തങ്ങളുടെ സന്ദേശം വിശ്വസ്തതയോടെ അറിയിച്ചു.

രണ്ട് രാജാക്കന്മാർക്കും അനുകൂലമായ സന്ദേശം നൽകിയ 400 പ്രവാചകന്മാർക്കും, സാഹചര്യത്തിനനുസരിച്ച് പെരുമാറാൻ ഉപദേശിച്ച കാവൽക്കാരനും മുൻപാകെ മീഖായാവ് ഹാജരായി (1 രാജാക്കന്മാർ 22:10-13). എങ്കിലും, അദ്ദേഹം ഉറച്ചുനിൽക്കുകയും ദൈവം തനിക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിയതല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറയാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു (1 രാജാക്കന്മാർ 22:14).

അവർ കുറ്റമറ്റവരായിരുന്നില്ല; എങ്കിലും പ്രാർത്ഥനാശീലരും ദൈവവചനത്തോട് വിശ്വസ്തരും ദൈവത്തിന്റെയും അവിടുത്തെ ജനത്തിന്റെയും ശുശ്രൂഷകരുമായിരുന്നു അവർ (1 ശമുവേൽ 12:23; യിരെമ്യാവ് 42:4).

പ്രവാചകന്മാർ എന്ത് പ്രവർത്തനമാണ് ചെയ്തത്?

“നിംശിയുടെ മകനായ യേഹുവിനെ യിസ്രായേലിന്നു രാജാവായിട്ടു അഭിഷേകം ചെയ്യേണം; ആബേൽ-മെഹോലയിൽനിന്നുള്ള സാഫാത്തിന്റെ മകനായ എലീശയെ നിനക്കു പകരം പ്രവാചകനായിട്ടു അഭിഷേകം ചെയ്കയും വേണം.” (1 രാജാക്കന്മാർ 19:16)

മറ്റ് കാര്യങ്ങൾക്കു പുറമെ, പ്രവാചകൻമാർ ഈ കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിച്ചു:

രാജാക്കന്മാരോട്

- അവർ അവരെ അഭിഷേകം ചെയ്തു (1 രാജാക്കന്മാർ 19:16)
- അവർ നന്മ ചെയ്യുമ്പോൾ അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു (2 ദിനവൃത്താന്തം 15:8)
- അവർ തെറ്റ് ചെയ്യുമ്പോൾ അവരെ നേരിട്ടു (1 രാജാക്കന്മാർ 21:20)

പുരോഹിതന്മാരോട്

- അവർ തെറ്റ് ചെയ്യുമ്പോൾ അവർ അവരെ നേരിട്ടു (മലാഖി 2:1-2).

ജനങ്ങളോട്

- അവർ അവരെ ദൈവത്തിന്റെ വഴികൾ പഠിപ്പിച്ചു (മീഖാ 6:8)
- അവർ അവരുടെ പാപം അവർക്ക് വെളിപ്പെടുത്തി (യെശയ്യാവ് 58:1)
- അവർ അവരെ മാനസാന്തരത്തിലേക്ക് വിളിച്ചു (യെഹെസ്കേൽ 18:32)

നമ്മോട്

- അവർ തങ്ങളുടെ സന്ദേശങ്ങൾ എഴുതിവെച്ചു (2 ദിനവൃത്താന്തം 13:22).

ഏതെല്ലാം സ്ത്രീകൾക്കാണ് പ്രവചനവരം ഉണ്ടായിരുന്നത്?

"ആ കാലത്തു ലപ്പീദോത്തിന്റെ ഭാര്യയായ ദെബോരാ എന്ന പ്രവാചകി യിസ്രായേലിൽ ന്യായപാലനം ചെയ്തു." (ന്യായാധിപന്മാർ 4:4)

പഴയനിയമത്തിൽ അഞ്ച് വനിതാ പ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. അവരിൽ ഒരാളായ നോവദിയ ഒരു വ്യാജപ്രവാചകിയായിരുന്നു (നെഹെമ്യാവ് 6:14). മറ്റൊരുവളായ യെശയ്യാവിന്റെ ഭാര്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, പ്രവചനവരമുള്ളതുകൊണ്ടാണോ അതോ പ്രവാചകന്റെ ഭാര്യയായതുകൊണ്ടാണോ അവരെ പ്രവാചകിയെന്ന് വിളിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് നമുക്കറിയില്ല (യെശയ്യാവ് 8:3).

മറിയം. ചെങ്കടൽ കടന്നതിനുശേഷം, ഒരു പ്രവാചിക എന്ന നിലയിൽ അവൾ സ്ത്രീകളെ ഗാനാലാപനത്തിൽ നയിച്ചു. മരുഭൂമിയിലെ പ്രയാണവേളയിൽ ജനങ്ങളെ നയിക്കുന്നതിൽ സഹോദരന്മാരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു (പുറപ്പാട് 15:20; മീഖാ 6:4).

ദെബോരാ. പ്രവാചകയായും ന്യായാധിപയായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ച അവർ, ബാരാക്കിനൊപ്പം ചേർന്ന് സിസെരയ്ക്കെതിരായ യുദ്ധത്തിൽ ജനങ്ങളെ നയിച്ചു. വിജയത്തിനുശേഷം, അവർ പ്രവചനസ്വഭാവമുള്ള ഒരു സ്തുതിഗീതം ആലപിച്ചു (ന്യായാധിപന്മാർ 4:4-9; 5:1).

ഹുൽദ. കണ്ടെടുത്ത ന്യായപ്രമാണ പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച് യോശിയാവ് അവളോട് ആലോചന ചോദിച്ചു. രാജാവിന്റെ ചോദ്യത്തിന് മറുപടി നൽകിയതിനൊപ്പം, അവൾ അദ്ദേഹത്തിന് ധൈര്യം പകരുന്ന വാക്കുകളും പറഞ്ഞു (2 രാജാക്കന്മാർ 22:14-20).

കള്ളപ്രവാചകന്മാർക്ക് എന്ത് സവിശേഷതകളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്?

“യഹോവ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: പ്രവാചകന്മാർ എന്റെ നാമത്തിൽ ഭോഷ്ക് പ്രവചിക്കുന്നു; ഞാൻ അവരെ അയച്ചിട്ടില്ല, അവരോടു കല്പിച്ചിട്ടില്ല, അവരോടു സംസാരിച്ചിട്ടുമില്ല; അവർ വ്യാജദർശനവും പ്രശ്നവാക്യവും ഇല്ലാത്ത കാര്യവും സ്വന്തഹൃദയത്തിലെ വഞ്ചനയും നിങ്ങളോടു പ്രവചിക്കുന്നു.” (യിരേമ്യാവു 14:14)

പ്രവചിച്ചവരെല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്ന് സന്ദേശം ലഭിച്ചതുകൊണ്ടല്ല അങ്ങനെ ചെയ്തത് (യിരെമ്യാവ് 14:14). എന്തായിരുന്നു അവരുടെ സന്ദേശം, എന്തിനാണ് അവർ അത് അറിയിച്ചത്?

- അവർ സ്വന്തമായി പ്രവചനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി (യെഹെസ്കേൽ 13:2, 17).
- ജനം കേൾക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ച കാര്യങ്ങൾ അവർ പറഞ്ഞു (യെഹെസ്കേൽ 13:16).
- അവർ പാപത്തിനെതിരെ സംസാരിച്ചില്ല (യെഹെസ്കേൽ 13:22).
- അവർ വ്യക്തിപരമായ നേട്ടം അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നു (യെഹെസ്കേൽ 13:19).

സത്യമല്ലെന്ന് അറിഞ്ഞിട്ടും ഒരാൾ എന്തുകൊണ്ട് ദൈവത്തിനുവേണ്ടി സംസാരിക്കുന്നുവെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നു? സ്വയം വഞ്ചിക്കുന്നതാണോ? അതോ അംഗീകാരത്തിനോ സാമ്പത്തികമോ മറ്റ് തരത്തിലോ ഉള്ള നേട്ടത്തിനോ വേണ്ടിയുള്ള ആഗ്രഹമാണോ?

കപടപ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള ഏറ്റവും ഖേദകരമായ കാര്യം, അവരെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും പിൻതുടരുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകൾ ഉണ്ടെന്നതാണ്. യാതൊരുവിധ പ്രയത്നവും ആവശ്യമില്ലാത്തതും മനസ്സാക്ഷിയെ അലോസരപ്പെടുത്താത്തതുമായ കാര്യങ്ങൾ പറയുന്നതുകൊണ്ട് ആളുകൾക്ക് അവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ പാത പിന്തുടരുന്നത് മരണത്തിലേക്കു മാത്രമേ നയിക്കൂ.

യഥാർത്ഥ പ്രവാചകൻ എപ്പോഴും പാപത്തിന്റെ അപകടങ്ങളെക്കുറിച്ച് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും, എന്തുതന്നെ സംഭവിച്ചാലും വിശ്വസ്തരായിരിക്കാൻ ആളുകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അപ്പൊസ്തലന്മാരോ പ്രവാചകന്മാരോ ആരും തങ്ങൾ പാപികളല്ലെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ദൈവത്തോട് ഏറ്റവും അടുത്ത് ജീവിച്ചവരും, അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരു തെറ്റ് ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ സ്വന്തം ജീവൻ ബലിനൽകാൻ പോലും സന്നദ്ധരായവരും, ദൈവിക പ്രകാശത്താലും ശക്തിയാലും ദൈവം ആദരിച്ചവരുമായ ആ മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിലെ പാപാവസ്ഥയെ ഏറ്റുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവർ ജഡത്തിൽ ആശ്രയിച്ചില്ല; സ്വന്തമായ നീതി അവകാശപ്പെട്ടതുമില്ല; മറിച്ച്, ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതിയിൽ പൂർണ്ണമായി ആശ്രയിച്ചു.

EGW (The Acts of the Apostles, p. 561)

എലൻ ജി. വൈറ്റിന്റെ പ്രവാചകപരമായ വിളി

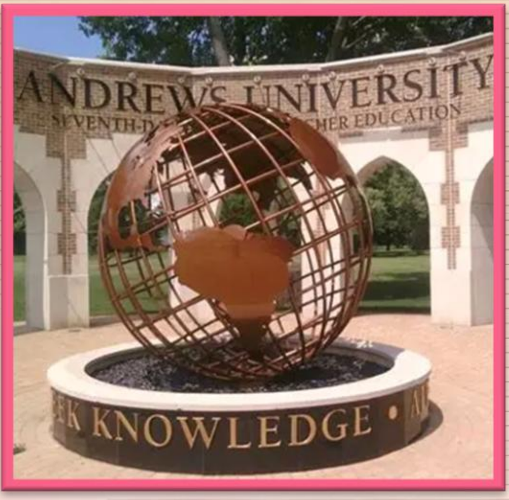

തന്റെ ആദ്യത്തെ ദർശനത്തിനുശേഷം, പ്രവാചക ശുശ്രൂഷ നിർവഹിക്കാൻ താൻ വേണ്ടത്ര സജ്ജയല്ലെന്ന് എല്ലെന് തോന്നി. മോശം ആരോഗ്യസ്ഥിതിയും പരിമിതമായ വിദ്യാഭ്യാസവും കാരണം, തനിക്ക് ലഭിച്ച ആ നിയോഗം നിറവേറ്റാൻ താൻ അയോഗ്യയും അപ്രാപ്തയുമാണെന്ന് ആ പതിനേഴുകാരിക്ക് തോന്നി.

ആദ്യത്തെ ദർശനം ലഭിച്ച് ഒരാഴ്ചയ്ക്കുശേഷം, താൻ നേരിടേണ്ടി വരുന്ന വെല്ലുവിളികളെക്കുറിച്ചുള്ള മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്ന മറ്റൊരു ദർശനം കൂടി അവർക്കുണ്ടായി. തീവ്രമായ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ശേഷവും സഹോദരങ്ങളിൽ ചിലരുടെ പ്രോത്സാഹനത്താലും ഒടുവിൽ എലൻ തന്റെ ആത്മീയ നിയോഗം ഏറ്റെടുത്തു.

നിരവധി ദർശനങ്ങൾ ലഭിച്ചതിനും ഭർത്താവ് ജെയിംസ് വൈറ്റിന്റെ പിന്തുണയ്ക്കും ഒപ്പം, ഇരുപത് വർഷത്തിനുള്ളിൽത്തന്നെ സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയുടെ (1863-ൽ ഔദ്യോഗികമായി സ്ഥാപിതമായത്) അടിസ്ഥാനം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിൽ അവർ നിർണായക പങ്കുവഹിച്ചു.
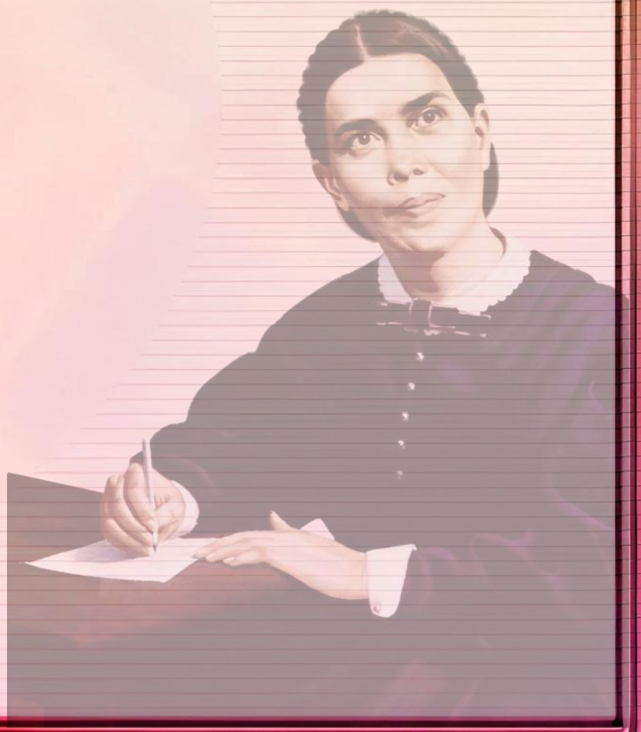
അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് ആരോഗ്യ-വിദ്യാഭ്യാസ സംവിധാനങ്ങൾ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിൽ അവരുടെ ശുശ്രൂഷ നിർണായക പങ്കുവഹിച്ചു; കൂടാതെ, ലോകമെമ്പാടും ദൈവിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ പകർന്നുനൽകുന്നത് തുടരുന്ന, ഏകദേശം ഒരു ലക്ഷത്തോളം പേജുകൾ വരുന്ന ദൈവാവേശിതമായ രചനകളും അവർ അവശേഷിപ്പിച്ചു.